

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Oasi d'esperança

Avui celebrem la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, dia en què commemorem el retorn de Jesús al Pare i el moment en què Crist ens confia la missió d'estendre el Regne de Déu. En aquest context, voldria compartir amb vosaltres alguns aspectes d'una trobada virtual que, fa uns dies, vaig tenir amb representants d'entitats socials de la nostra diòcesi.

Durant aquesta trobada, promoguda pel Secretariat de Pastoral pels Marginats de la nostra arxidiòcesi, les entitats que treballen en favor de les persones més vulnerables van explicar petites històries d'esperança enmig de la crisi actual. Totes són llavors del Regne, que deixen a part pors i prejudicis per construir un món més humà.

Les entitats que ajuden dones i nens víctimes del tràfic d'éssers humans van comentar les dificultats que tenien per atendre-les. De tot el que ens van relatar em va commoure un detall: moltes dones que són acollides en aquests centres també volen ajudar els altres i ho fan confeccionant mascaretes i bates per als centres sanitaris.

Els voluntaris de les nostres entitats i parròquies, que atenen persones que han arribat d'altres països, han intensificat la seva tasca durant aquests dies. Molts d'ells han col·laborat com a traductors en hospitals o han ajudat aquestes persones a trobar un habitatge digne.

Els centres que atenen persones sense llar han intentat estar oberts dia i nit per acollir el màxim nombre de persones possible. Els col·laboradors d'aquests centres també han portat menjar i productes d'higiene als que viuen al carrer.

Les institucions que atenen infants i adolescents en risc d'exclusió social van destacar l'enorme esforç que han realitzat els voluntaris i educadors per continuar amb la seva tasca.

Un altre àmbit d'actuació especialment crític aquests dies és l'atenció a moltes famílies que s'han empobrit a conseqüència de la pandèmia. El creixent deteriorament econòmic ens demana solucions creatives i més coordinació amb els governs.

També és crítica la situació dels presos i els mariners. Els primers han perdut el contacte amb els familiars i els voluntaris. Els segons han quedat en molts casos atrapatats als seus vaixells sense saber quan podran desembarcar. L'esforç que han fet les nostres entitats per trencar l'aïllament d'aquests col·lectius és digne d'admiració.

Vull agrair de cor la dedicació dels voluntaris i professionals que s'han aprofitat amb amor a les persones que aquesta terrible pandèmia ha deixat desamparades.

Aquestes iniciatives són un oasi enmig d'un desert en el qual veiem com unes gotes d'humanitat poden paliar la set de tants afectats i, a la vegada, desvetllar-nos de la nostra comoditat per moure'ns a l'acció solidària. Les persones que reben suport i ajuda experimenten la tendresa del Pare. Senyor, tant de bo que els germans que aquests dies vinguin a nosaltres trobin una mà solidària, companyia o un gest d'afecte.

Benvolguts germans i germanes, gràcies al testimoni de Crist ressuscitat que puja als cels, sabem que l'abandó, la soledat, el patiment i la mort no tenen la darrera paraula. Crist ressuscitat que torna al Pare ens obre les portes a una nova existència on l'amor, la joia i la pau triomfaran.

ACTUALITAT

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials 2020

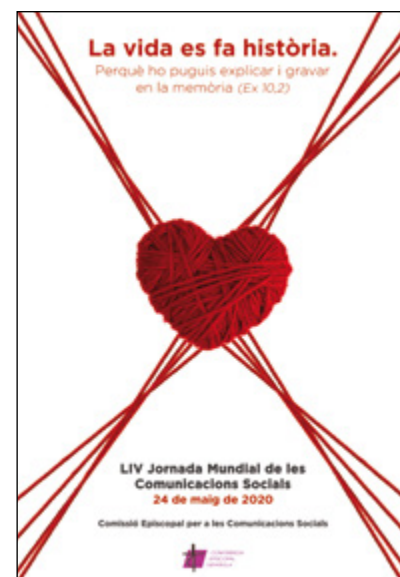
«Perquè ho puguis explicar i gravar en la memòria (cf. Ex 10,2). La vida es fa història» és el lema que proposa el papa Francesc per a la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials 2020, que se celebra aquest diumenge, 24 de maig.

Amb l'elecció d'aquest tema, inspirat en un passatge del llibre de l'È-

xode, el papa Francesc posa en valor el patrimoni de la memòria a la comunicació.

El Papa demana als periodistes «teixir històries que construeixen, no que destrueixen». «Fins i tot quan expliquem el mal, podem aprendre a donar espai a la redempció», ressalta el Sant Pare.

En l'actual crisi sanitària, els mitjans de comunicació han jugat un paper fonamental. Durant el confinament, els instruments, canals i formes de transmissió de la informació han sigut primordials. A més de mantenir informada la població, també han permès seguir les misses des de casa.

ENTREVISTA

Pensar en les persones

JORDI BOLEA

En Jordi Bolea va fundar, fa prop de 30 anys, una empresa d'enginyeria que actualment compta amb 150 treballadors. Tot i que des de fora podia semblar un projecte d'èxit, en Jordi no tenia una vida professional plena. «A mesura que Déu ha anat esdevenint el centre de la meua vida, la necessitat que totes les dimensions —transcendent, familiar, d'amistat... tinguin unitat i sentit ha anat creixent; per tant, necessitava que Déu també fos central en la meua vida professional, de forma que tot tingués aquesta unitat», afirma. Fa dos anys que ha implantat un canvi de model a l'empresa: la direcció per missions, centrada en les persones.

Per què a l'empresa costa viure en coherència entre el que creiem i el que fem?

Si creiem de debò que l'empresa és una comunitat de persones que serveix a altres persones en una societat de persones, sembla evident que cal posar les persones al centre de tota decisió. Qualsevol visió simplificada que miri rendiments per damunt de tot dificulta viure en coherència entre el que creiem i el que fem.

Per què ha millorat la teua vida espiritual?

Conjugar una vida professional, que té un alt component tècnic, amb la necessitat de concretar el que Déu em demanava en aquest àmbit havia arribat a semblar-me impossible. Gràcies al fet d'implantar la direcció per missions a l'empresa, i a moltes hores de reflexió en equip sobre el sentit del que fem, he tingut la possibilitat de treure a la llum un Déu que, d'alguna manera, mantenia *ocult* per no saber donar-li sortida.

Aquesta crisi ens pot ajudar a millorar?

Les ocasions que més ens fan créixer són precisament aquelles que no controlem. Quan no podem canviar les circumstàncies exteriors hem d'acceptar el repte de canviar-nos a nosaltres mateixos. Com a cristians, sempre estem en camí, convidats a créixer. Crec que la vulnerabilitat viscuda ens crida a tenir més confiança en Déu. Ell ens donarà la llum, la força i la gràcia per afrontar el que vingui.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Prop de Déu!

En un enterrament, en aquest temps de pandèmia, una mare amb tres filles esperen, a les oficines del cementiri, per acompanyar les despulles de la mare, de l'àvia, al lloc del darrer repòs. Complides les diligències administratives, dins del cotxe, iniciaren el recorregut per les inacabables avingudes del cementiri. Mitjançant el telèfon mòbil, l'altre fill i la seva família seguia els diversos moments. Van fer sonar el *Violai*. Era un homenatge a l'àvia i a la Mare de Déu de Montserrat. Era el dia de la seva festa. Dipositada al nínxol familiar, les persones assistents, presencialment o virtualment, es recolliren en un moment de silenci i després expressaren paraules de record agraït vers l'àvia, de pregària confiada en la bondat i misericòrdia de Déu. També algun plor contingut, presencial o virtual, de fills i nets.

Una de les netes s'expressà així: «És el dia del teu traspàs, però també el del teu sant. Felicitat dia del sant, àvia! Gaudeix de la festa que t'hauran preparat al cel. La festa sense fi, prop de Déu, dels sants i santes, dels teus pares, germans i fills ja traspassats, de tantes persones que has estimat,

t'han estimat en aquests noranta-vuit anys i que t'esperaven. Prop de Déu! Has estat un exemple a seguir per nosaltres, des de sempre: bona filla, germana, mare i amiga en moments ben difícils. Des de la guerra del 36, dura per a la nostra família, t'has fet forta en les adversitats, que han anat afaïçonant la teua imatge de bondat, de fortalesa, de generositat i d'humilitat. Has encaixat cada cop que has rebut i has sabut trobar motius per seguir endavant, sense lamentacions. La teua discreció i actitud reservada t'han ajudat a fer-te un lloc a tot arreu i en els nostres cors. Has brillat amb llum pròpia, sense necessitat d'apagar la de ningú. T'has desviscut per tots sense demanar ni esperar res a canvi. És el que sentim, àvia. En el nostre record hi viuràs per sempre. T'ho puc ben assegurar!»

El pàrenostre els agermanà, als presents i als qui s'hi afegiren des de casa, com havien acordat amb familiars i amics. «Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús Déu s'endurà amb ell els qui han mort» (1Te 4,14). Prop de Déu!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Caminemos cantando»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa nos invita. Respondamos diligentes, alegres y hermanados, en lo favorable y en lo adverso. «Caminemos cantando. Que nuestras luchas y nuestra preocupación por este planeta no nos quiten el gozo de la esperanza» (LS 244).

«Caminemos cantando», nos dice entre las palabras finales de la *Laudato si'*, encíclica sobre el cuidado de la casa común, de la que conmemoramos el quinto aniversario. Con un videomensaje, el Papa nos convocó a participar en la *Semana Laudato si'*, iniciada el día 16 de mayo y que hoy concluimos en una jornada de oración; él insistía: «Renuevo mi llamada urgente a responder a la crisis ecológica. El clamor de la tierra y el clamor de los pobres no pueden resistir más.»

Alabemos al Señor con san Francisco, «*Laudato si, mi Signore* por

nuestra hermana y madre Tierra» (LS 1).

Desde nuestro pequeño puesto en esta inmensa casa común, ¿en qué y cómo he de actuar para mejorar el hoy, el mañana, el futuro, en el mundo físico, en las personas, y en el sentido de la vida y los valores, en los mínimos detalles cotidianos y en perspectivas mayores? Generosos, esforzados y humildes. El Señor «nos ofrece las fuerzas y la luz que necesitamos para salir adelante» (LS 245).

«Caminemos cantando», recogeremos los frutos, mejoraremos el mundo de hoy y el de los que nos sigan. A todos nos espera un futuro luminoso, el Padre nos espera.

Que María, «elevada al cielo, Madre y Reina de todo lo creado», nos ayude.

Lectures de la missa diària i santoral

25. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16, 29-33]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dijous [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; sant Pau VI, papa; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. □ Dissabte [Ac 28,16-20. 30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. † Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Visita-ció de la Mare de Déu. Santa Peronnella (Petronilla), vg.; sant Pasqual, diaca.

Cartells amb mesures de prevenció en el retorn al culte públic. Des de l'Arquebisbat de Barcelona s'han preparat uns cartells que resumeixen les mesures que és convenient que adoptem per prevenir la propagació de la Covid-19 a les nostres esglésies. En aquest *Full Dominical* en publiquem el primer i en el de la setmana vinent en publicarem el segon.

Protegeix-te, protegim-nos

Protocol de mesures de prevenció durant la pandèmia de la Covid-19

Per sortir de casa hauràs de:

Posar-te la mascareta

Dur les mans netes

Abans d'entrar a l'església hauràs de:

Fer ús del gel hidroalcohòlic que t'oferirem

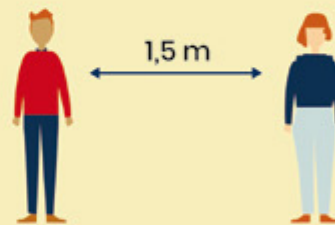

Evitar el contacte de les mans amb ulls, nas i boca

Dins l'església hauràs de:

Deixar que t'ajudin a situar-te

Mantenir la distància de seguretat d'1,5 metres

Portar en tot moment la mascareta posada

Al combregar, no treure's la mascareta, només fer-la baixar

Església Arxidiocesana de Barcelona

DELEGACIÓ DIOCESANA DE PASTORAL SACRAMENTAL

Carteles con medidas de prevención en el retorno al culto público. Desde el Arzobispado de Barcelona se han preparado unos carteles que resumen las medidas que es conveniente que se adopten para prevenir la propagación de la Covid-19 en nuestras Iglesias. En este *Full Dominical* publicamos el primero y en el de la próxima semana publicaremos el segundo.

Protégete, protejámonos

Protocolo de medidas de prevención durante la pandemia de la Covid-19

Para salir de casa deberás:

Ponerte la mascarilla

Traer las manos limpias

Antes de entrar en la iglesia deberás:

Hacer uso de gel hidroalcohólico que te ofrecemos

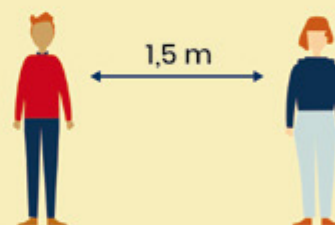

Evitar el contacto de las manos con los ojos, nariz y boca

Dentro de la iglesia deberás:

Permitir que te ayuden a ubicarte

Mantener la distancia de seguridad de 1,5 metros

Llevar puesta la mascarilla en todo momento

Al comulgar, no quitarse la mascarilla, sólo bajársela

Església Arxidiocesana de Barcelona

DELEGACIÓN DIOCESANA DE PASTORAL SACRAMENTAL

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teófil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «Aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos».

«Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangelí d'avui repeteix alguns temes de l'Evangelí del diumenge passat: l'esment del Pare i de l'Esperit per part de Jesús, el compliment dels seus manaments com a nucli de la vida cristiana, la seva presència permanent enmig dels deixebles. Amb una novetat: la plenitud del poder rebut. I és que ha penetrat en l'esfera de Déu, en l'esfera del cel.

Jesús puja al cel com a culminació de la seva resurrecció. Si les aparicions del Ressuscitat ens el mostraven present entre nosaltres, animant la vida de la comunitat apostòlica de Jerusalem, l'escena de l'ascensió ens el presenta en l'esfera divina: «assegut a la dreta de Déu». D'aquesta manera, apareixen dues cares d'un únic misteri: el Ressuscitat que està amb nosaltres i viu també amb Déu, i, al mateix temps, viu amb Déu estant present entre nosaltres.

Déu va ressuscitar Jesucrist elevant-lo per sobre de l'existència humana, i donant-li una vida nova: la mateixa vida transcendent de Déu. Sense deixar de ser home i semblant en tot a nosaltres, menys en el pecat, comparteix en tot la vida plena i eterna de Déu. Sense deixar de ser un de nosaltres és Déu mateix. I aquest misteri l'hem vingut proclamant a la litúrgia: l'Ascensió de Crist.

Però, d'altra banda, l'Ascensió de Crist repercuteix en la nostra vida humana i cristiana. La glorificació de Crist és ja l'inici de la nostra pròpia glorificació, l'inici de la glorificació de la humanitat; perquè en Jesucrist, veritable Déu i veritable home, la naturalesa humana ha estat exaltada, és a dir, divinitzada per Déu; pel mateix Déu que ha volgut compartir i assumir la nostra humanitat.

Així, el misteri de l'Encarnació de Déu, propi del temps de Nadal, té el seu complement en la festa de la Glorificació de la humanitat, que celebrem en aquest dia de l'Ascensió.

Jesús ha arribat ja plenament, on nosaltres esperem també arribar, per la gràcia de Déu. Alhora, l'Ascensió de Crist inaugura el temps de l'Església, de la comunitat cristiana; el temps dels deixebles de Crist que continuem en aquest món, vivint i anunciant l'Evangelí, proclamant la nostra fe en Jesucrist, celebrant el misteri de la nostra fe.

La festa d'avui ens convida, doncs, a contemplar Jesucrist ja amb Déu i a alegrar-nos-en; al mateix temps, sustenta la nostra esperança de compartir un dia, més enllà de la nostra vida mortal, aquesta vida de Déu Pare i de Jesucrist glorificat; i, finalment, ens fa hereus de la missió de Crist: som comunitat enviada per ell per continuar la seva obra en aquest món.

AGENDA

Pèrdua i dol per la Covid-19. Un espai per a la transformació emocional i espiritual de les persones que es troben de dol per la mort d'algun ésser estimat per la Covid-19, que vol aportar estratègies personals i socials de suport, per donar llum i paliar la confusió i el dolor. Dues modalitats: presencial (si s'ha passat a la fase 1), els dimarts 26 de maig, 2, 9, i 16 de juny (18 a 20 h), al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Dolors Monserdà, 31). Per videoconferència, els dimarts 26 de maig, 2, 9, i 16 de juny (12 a 14 h). Inscripcions: galilea.institut.bcn@gmail.com

Màster en Autoconeixement, transformació emocional i cosmovisió espiritual. Psicologia i espiritualitat cristiana. Organitzat per la Fundació Vidal i Barraquer i l'ISCREB i amb la col·laboració de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna i el Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Més informació i inscripcions: descobreixve@gmail.com, fvb.psicoesp@fvb.cat

ACTUALITAT

Comunicat sobre el retorn al culte públic.

El dissabte 16 de maig, a l'Arquebisbat de Barcelona, es va fer públic el comunicat següent: «Davant l'anunci del Govern, que a l'àrea metropolitana de Barcelona, malgrat es mantingui encara en fase 0, es podrà celebrar el culte públic, amb la condició de no superar un terç de l'aforament de les esglésies, i que altres zones de la nostra Arxidiòcesi, en passar a la fase 1, també podran celebrar el culte sota les mateixes condicions, tenim el goig de comunicar a tots els fidels catòlics, així com a totes les parròquies, els llocs de culte i els seus rectors, que a partir de dilluns 18 de maig podran reprendre el culte públic, tot observant les normes que foren establertes pel Decret del senyor cardenal arquebisbe, del passat 4 de maig. Preguem a tots els fidels catòlics que vulguin extremer les precaucions de prudència, a fi d'evitar un rebrot de la pandèmia que encara ens afecta. Ja des d'avui, agraïm la generositat i la col·laboració eficaç de tots per poder reiniciar el culte públic, al mateix temps que donem gràcies a Déu per aquesta bona notícia». Podeu consultar el decret del senyor cardenal arquebisbe del 4 de maig a: <http://www.esglesia.barcelona>

Grups i comunitats de l'Església catalana signen el «Compromís amb una ecologia integral».

Amb motiu del cinquè aniversari de l'encíclica *Laudato si'*, s'anima a totes les comunitats cristianes a concretar aquest compromís comunitari en les seves activitats. Les entitats que hi han participat

són: Justícia i Pau Catalunya, Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia, Càritas Diocesana de Barcelona, Mans Unides, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Fundació Escoles Parroquials de Barcelona, Lliga Mare de Déu de Montserrat, Grup Sant Jordi, Acció Catòlica General de Barcelona, Fundació Joan Maragall, Comunitat dels Carmelites Descalços de Barcelona, i la Delegació de Pastoral Social i Caritativa de Barcelona. El compromís és obert a l'adhesió tant personal com d'entitats. Trobareu el manifest a: <http://www.justiciaipau.org/ecoparroquies/compromis/>

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés per becar activitats d'estiu a infants en situació de pobresa.

Un estiu més, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Ajuda'ls a créixer, cap infant sense colònies» que, enguany, és més necessària que mai, ja que el confinament ha obligat milers d'infants sense recursos a viure en unes condicions encara més precàries de les habituals. Us demanem la col·laboració per becar fonamentalment les colònies i els casals dels centres d'esplai. La voluntat és que tots els nens i les nenes que ho necessitin puguin participar en activitats d'educació en el lleure des d'una entitat cristiana.

Per fer donatius o demanar més informació, podeu trucar al telèfon 934 301 606, enviar un mail a ajudals@peretarres.org, o a través del web www.peretarres.org/donatius, o al compte corrent ES80-2100-0435-5102-0019-0260 (La Caixa)

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Oasis de esperanza

Hoy celebramos la solemnidad de la Ascensión del Señor, día en el que conmemoramos la vuelta de Jesús al Padre y el momento en el que Cristo nos confía la misión de extender el Reino de Dios. En este contexto, querría compartir con vosotros algunos aspectos de un encuentro virtual que, hace unos días, mantuve con representantes de entidades sociales de nuestra diócesis.

Durante este encuentro, promovido por el Secretariado de Pastoral por los Marginados de nuestra archidiócesis, las entidades que trabajan en favor de las personas más vulnerables explicaron pequeñas historias de esperanza en medio de la crisis actual. Todas ellas son semillas del Reino, que dejan a un lado miedos y prejuicios para construir un mundo más humano.

Las entidades que ayudan a mujeres y a niños víctimas de la trata de seres humanos comentaron las dificultades que tenían para atenderlas. De todo lo que nos relataron me conmovió un detalle: muchas mujeres que son acogidas en estos centros también quieren ayudar a los

demás y lo hacen confeccionando mascarillas y batas para los centros sanitarios.

Los voluntarios de nuestras entidades y parroquias que atienden a personas llegadas de otros países han intensificado su labor durante estos días. Muchos de ellos han colaborado como traductores en hospitales o han ayudado a estas personas a encontrar una vivienda digna.

Los centros que atienden a personas sin hogar han intentado mantenerse abiertos día y noche para acoger al mayor número de personas posible. Los colaboradores también han llevado comida y productos de higiene a los que viven en la calle.

Las instituciones que atienden a niños y adolescentes en riesgo de exclusión social destacaron el enorme esfuerzo que han realizado los voluntarios y educadores para continuar con su labor.

Otro ámbito de actuación especialmente crítico estos días es la atención a muchas familias que se han empobrecido como consecuencia de la pandemia. El creciente deterioro económico

nos pide soluciones creativas y una mayor coordinación con los gobiernos.

También es crítica la situación de presos y marineros. Los primeros han perdido el contacto con familiares y voluntarios. Los segundos han quedado en muchos casos atrapados en sus barcos sin saber cuándo podrán desembarcar. El esfuerzo que han realizado nuestras entidades para romper el aislamiento de estos colectivos es digno de admiración.

Quiero agradecer de corazón la dedicación de los voluntarios y profesionales que se han acercado con amor a las personas que esta terrible pandemia ha dejado desamparadas.

Estas iniciativas son un oasis en medio de un desierto en el cual vemos como unas gotas de humanidad pueden paliar la sed de tantos afectados y, a la vez, despertarnos de nuestra comodidad para movernos a la acción solidaria. Las personas que reciben apoyo y ayuda experimentan la ternura del Padre. Señor, ojalá que los hermanos que estos días acudan a nosotros encuentren una mano solidaria, compañía o un gesto de afecto.

Queridos hermanos y hermanas, gracias al testimonio de Cristo resucitado que sube a los cielos, sabemos que el abandono, la soledad, el sufrimiento y la muerte no tienen la última palabra. Cristo resucitado que vuelve al Padre nos abre las puertas a una nueva existencia donde el amor, la alegría y la paz triunfarán.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT